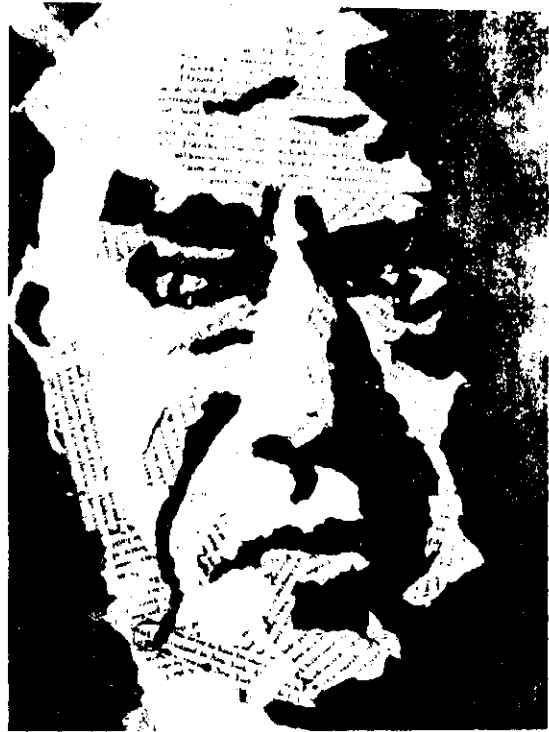

บทที่ 2

การดำเนินการตามกฎหมาย

กฎหมายที่เกี่ยวกับสิ่งพิมพ์

บทที่ 2

การดำเนินการตามกฎหมาย

ก. กฎหมายการพิมพ์

กฎหมายที่เกี่ยวกับการพิมพ์ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติการพิมพ์ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงมหาดไทย ประกาศของคณะปฏิวัติ และของคณะปฏิรูปฯ ผู้ที่จะทำนิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ก็ตาม จำเป็นจะต้องศึกษากฎหมายที่เกี่ยวกับการพิมพ์ ซึ่งรวบรวมได้ดังนี้คือ

1. พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484
2. พระราชบัญญัติการพิมพ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2485
3. พระราชบัญญัติการพิมพ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2488
4. กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน พ.ร.บ.การพิมพ์ พ.ศ.2484
5. กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน พ.ร.บ.การพิมพ์ พ.ศ.2484 (ฉบับที่ 2)
6. กฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ.2498) ออกตามความใน พ.ร.บ.การพิมพ์ พ.ศ.2484
7. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานการพิมพ์ตาม พ.ร.บ.การพิมพ์ พ.ศ.2484
8. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 17 เรื่อง ข้อกำหนดบางประการเกี่ยวกับการพิมพ์ การโฆษณา ระหว่างรอการแก้ไข พ.ร.บ.การพิมพ์ (ยกเลิกประกาศนี้ มีบันทึกต่อท้ายเรื่อง)
9. คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 5 เรื่อง กำหนดเงื่อนไขการปฏิบัติของสื่อมวลชน (มีบันทึกต่อท้ายบอกยกเลิกแล้วบางข้อ)
10. คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 36 เรื่อง วางหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์
11. คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ 42 เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิมพ์สิ่งพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ออกเผยแพร่
12. คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 43 เรื่องการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งเอกสาร และสิ่งพิมพ์ทุกชนิด

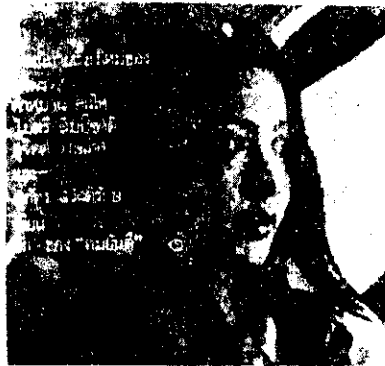
13. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องกำหนดชื่อเอกสาร และสิ่งพิมพ์ที่ห้ามมิให้
ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง

ข. การขอห้วนิตยสาร

การจัดทำนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์นั้น จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 ฉะนั้นผู้จัดทำจะต้อง “ขออนุญาต” เจ้าพนักงานการพิมพ์ จังหวัดนั้นๆ เช่น ออกในกรุงเทพมหานคร ก็ขอกับ “เจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับกรุงเทพมหานคร”

ส่วย

ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้รับมอบหมาย เช่น ผู้บังคับการตำรวจสันติบาล โดยมอบให้แผนกที่มีหน้าที่โดย ตรงในการปฏิบัติงาน ได้แก่ แผนก 5 กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจสันติบาล (ผ.5 กก.3 ส.) ปัจจุบันตั้งอยู่ในบริเวณกรมตำรวจ อ.ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร หรือเรียกกันว่าแผนกเอกสารสิ่งพิมพ์ นั้นเอง

ผู้จัดทำนิตยสารจำเป็นต้องไปติดต่อกับแผนก 5 ดังกล่าวข้างต้น โดยจัดทำแบบหัว (ดูตัวอย่างข้างบน) โดยออกแบบให้เป็นจริงเพื่อจะตีพิมพ์ การขอหัวนี้มีข้อกำหนดอยู่ ดังจะได้กล่าวในเรื่องการปฏิบัติตามกฎของการตรวจตราสิ่งพิมพ์ (ผ.5 กก.3 ส.)

เนื่องจากการพิมพ์นิตยสารมีมาก เจ้าพนักงานการพิมพ์กรุงเทพฯ มักจะออกหนังสือราชการเตือนผู้พิมพ์อยู่เสมอ

ก. ระเบียบปฏิบัติ และหลักฐานดำเนินการ

การขออนุญาตออกหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ใช้ระเบียบเดียวกันดังต่อไปนี้ คือ

1. กรณีบุคคลธรรมดา จะขออนุญาตเป็นเจ้าของ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ต้องเตรียมหลักฐานดังนี้

- 1.1 รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรงไม่สวมหมวก ขนาด 3 นิ้ว จำนวน 6 รูป
- 1.2 บัตรประจำตัวประชาชน (ถ่ายทั้ง 2 ด้าน) จำนวน 1 ชุด
- 1.3 สำเนาทะเบียนบ้าน (นำตัวจริงไปแสดงด้วย)
- 1.4 ใบรับรองแพทย์
- 1.5 สำเนาใบแสดงวิถยฐานะ (ประกาศนียบัตร ใบสุทธิ ปริญญาบัตร วุฒิบัตร ฯลฯ) จำนวน 1 ใบ (ถ่ายสำเนาไปด้วย)
- 1.6 นำตัวอย่างหนังสือที่จะออก (ดูแบบการขอหัวนิตยสาร) 1 ใบ
- 1.7 พาผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาของโรงพิมพ์ (โดยมากเป็นเจ้าของโรงพิมพ์) ที่รับจ้างพิมพ์นิตยสารที่จะออกนี้ โดยให้ผู้พิมพ์ นำหลักฐานมาแสดงดังนี้ คือ
  - 1.7.1 ใบรับแจ้งความ
  - 1.7.2 บัตรประจำตัวประชาชน
  - 1.7.3 กรอกแบบ พ.6 และ แบบ พ.7 (ขอได้ที่แผนกเอกสารสิ่งพิมพ์)
- 1.8 ให้ยื่นคำร้องขออนุญาตตามแบบ พ.9 แล้วให้เจ้าหน้าที่บันทึกปากคำ

แจ้งความเป็น.....หนังสือพิมพ์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัด.....

ดังต่อไปนี้

1. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....อาชีพ.....

การทำงานที่ทำหรือเคยทำ.....

.....

2. ข้าพเจ้าจะเป็น.....หนังสือพิมพ์

ดังมีรายการต่อไปนี้ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช.....

เป็นต้นไป

(ก) ชื่อหนังสือพิมพ์.....

(ข) วัตถุประสงค์.....

(ค) ระยะเวลาออกหนังสือพิมพ์.....

(ง) ภาษาที่หนังสือพิมพ์จะออก.....

(จ) ชนิดของหนังสือพิมพ์.....

(ฉ) ชื่อสำนักงานของหนังสือพิมพ์.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

(ช) ชื่อสำนักงานของผู้โฆษณา.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

(ซ) ชื่อโรงพิมพ์หรือสถานที่พิมพ์.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

(ฉ) หนังสือพิมพ์ฉบับนี้.....เป็นผู้พิมพ์
 .....เป็นผู้โฆษณา.....
 เป็นบรรณาธิการ.....เป็นเจ้าของ

3. ข้าพเจ้าได้ส่งหนังสือรับรองของเจ้าของหนังสือพิมพ์ ในการที่ข้าพเจ้าเป็น.....
 .....มาพร้อมกับคำแจ้งความนี้แล้ว

4. ข้าพเจ้าได้ส่งรูปถ่ายของข้าพเจ้า (สำหรับกรณีเป็นบรรณาธิการ) ตามลักษณะที่
 .....

5. ข้าพเจ้าเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผู้น่ามีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 และมีคำรับรองท้ายแจ้งความนี้

ลงนาม.....ผู้แจ้งความ

คำรับรองของเจ้าของหนังสือพิมพ์

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....
 ผู้แจ้งความนี้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผู้น่ามีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้บรรลุนิติภาวะและมีถิ่นที่อยู่ประจำในราชอาณาจักร
2. ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างเวลาที่

(ก) ถูกจำคุกอยู่ตามคำพิพากษาของศาลในคดีซึ่งมิใช่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดฐานประมาท หรือ

(ข) ถูกงดการเป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา หรือเป็นผู้พิมพ์ที่ถูกลงโทษใช้เครื่องพิมพ์ซึ่งใช้พิมพ์ตามมาตรา 21 หรือถูกพักใช้ หรือถอนใบอนุญาต หรือถูกงดเป็นบรรณาธิการ ผู้โฆษณา หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา 36 หรือ

(ค) ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

ลงนาม.....ผู้รับรอง

คำอธิบาย

1. การกรอกชื่อบุคคลให้ลงทั้ง ชื่อตัว ชื่อสกุล และ (ยศ บรรดาศักดิ์ ถ้ามี)
2. ผู้เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ ไม่ต้องมีหนังสือรับรองดังกล่าวในหมายเลข 3
3. ผู้ที่มีได้แจ้งเป็นบรรณาธิการ ให้ชี้แจงความในหมายเลข 4 และลงนามกำกับไว้
4. รูปถ่ายของบรรณาธิการที่จะต้องส่งนั้น ต้องเป็นรูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรงไม่สวมหมวก
เห็นได้ชัดเจนเหมือนตัวจริงขณะนั้น ขนาดกว้าง 6 เซนติเมตร ยาว 8 เซนติเมตร 2 รูป พร้อมกับ
ลงลายมือชื่อไว้ใต้รูปถ่ายนั้นด้วย
5. คำรับรองคุณสมบัติ เจ้าของหนังสือพิมพ์จะรับรองตนเองก็ได้
6. การรับรองในหมายเลข 2 (ค) เฉพาะกรณีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ จะให้แพทย์
รับรองก็ได้ โดยทำคำรับรองขึ้นใหม่ แนบมาท้ายคำแจ้งความนี้

คำขออนุญาตเป็น.....หนังสือพิมพ์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

อาชีพ.....การงานที่เคยทำ.....

ขอยื่นคำขอนี้แก่เจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัด.....

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขออนุญาตเป็น.....

หนังสือพิมพ์ดังมีรายการต่อไปนี้ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช.....

เป็นต้นไป

(ก) ชื่อหนังสือพิมพ์.....

(ข) วัตถุประสงค์.....

(ค) ระยะเวลาออกหนังสือพิมพ์.....

(ง) ชนิดของหนังสือพิมพ์.....

(จ) ภาษาที่หนังสือพิมพ์จะออก.....

(ฉ) ชื่อสำนักงานของหนังสือพิมพ์.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

(ช) ชื่อสำนักงานของผู้โฆษณา.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

(ซ) ชื่อโรงพิมพ์หรือสถานที่พิมพ์.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....

(ฉ) หนังสือพิมพ์ฉบับนี้.....เป็นผู้พิมพ์

.....เป็นผู้โฆษณา.....

เป็นบรรณาธิการ.....เป็นเจ้าของ

ข้าพเจ้าเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผู้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 และมีคำรับรองทำยคำขออนุญาตนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งรูปถ่ายของข้าพเจ้ามารวม 2 รูป พร้อมด้วยแล้ว (รูปถ่ายเฉพาะกรณีเป็นบรรณาธิการ)

ลงนาม.....ผู้ขออนุญาต

คำรับรองของเจ้าของหนังสือพิมพ์

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....

ผู้ขออนุญาตนี้ เป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผู้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิ ตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ และมีถิ่นที่อยู่ประจำในราชอาณาจักร
2. ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างเวลาที่

(ก) ถูกจำคุกอยู่ตามคำพิพากษาของศาลในคดีซึ่งมิใช่ความผิดฐานหลอโกษหรือความผิดฐานประมาท คือ

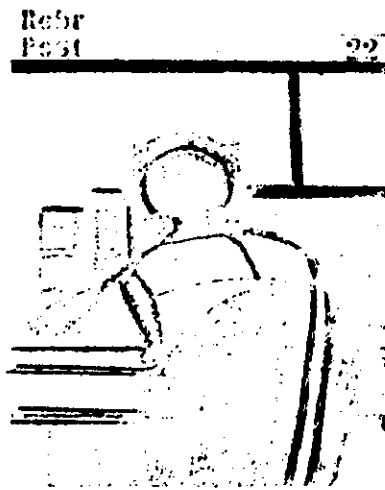
(ข) ถูกงดการเป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา หรือเป็นผู้พิมพ์ที่ถูกงดใช้เครื่องพิมพ์ซึ่งใช้พิมพ์ตามมาตรา 21 หรือถูกพักใช้ หรือถอนใบอนุญาต หรือถูกงดเป็นบรรณาธิการ ผู้โฆษณา หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา 36 หรือ

(ค) ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

ลงนาม.....ผู้รับรอง

คำอธิบาย

1. การกรอกชื่อบุคคลให้ลงทั้ง ชื่อตัว ชื่อสกุล และ (ยศ บรรดาศักดิ์ ถ้ามี)
2. รูปถ่ายของบรรณธิการที่จะต้องส่งนั้น ต้องเป็นรูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรงไม่สวมหมวก เห็นได้ชัดเหมือนตัวจริงในขณะนั้น และให้มีขนาดกว้าง 6 เซนติเมตร ยาว 8 เซนติเมตร 2 รูป พร้อมกับลงลายมือชื่อไว้ได้รูปถ่ายนั้นด้วย
3. คำรับรองคุณสมบัติเจ้าของหนังสือพิมพ์จะรับรองตนเองก็ได้
4. การรับรองในหมายเลข 2.(ค) เฉพาะกรณีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบจะให้แพทย์รับรองก็ได้ โดยทำคำรับรองขึ้นใหม่ แนบมาท้ายแจ้งความนี้

คำแจ้งความเปลี่ยนแปลงรายการของผู้พิมพ์
ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....เป็นผู้พิมพ์

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นผู้โฆษณา

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นบรรณาธิการ

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

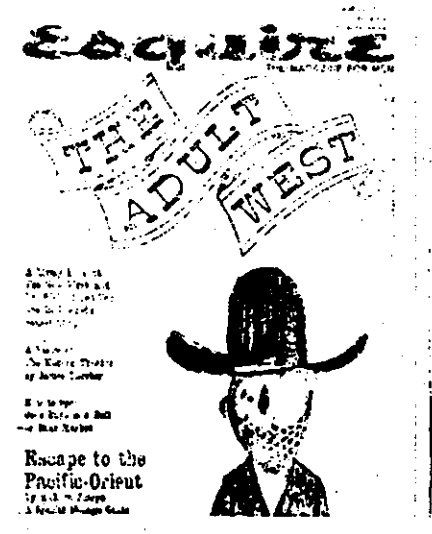
จังหวัด.....เป็นเจ้าของ

ขอแจ้งความเปลี่ยนแปลงรายการของหนังสือพิมพ์.....

แก่เจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัด.....ดังต่อไปนี้

ลำดับ	รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	วัน เดือน ปี ที่ขอเปลี่ยนแปลง	หมายเหตุ

.....ผู้พิมพ์
 .....ผู้โฆษณา   ผู้แจ้งความ
 .....บรรณาธิการ
 .....เจ้าของ

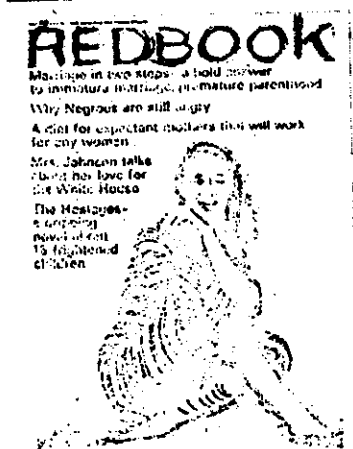
คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงรายการของผู้พิมพ์
ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช.....
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เป็นผู้พิมพ์
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เป็นผู้โฆษณา
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เป็นบรรณาธิการ
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เป็นเจ้าของ
ขออนุญาตเปลี่ยนแปลงรายการของหนังสือพิมพ์.....
แก่เจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัด.....ตั้งต่อไปนี้

ลำดับ	รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	วัน เดือน ปี ที่เปลี่ยนแปลง	หมายเหตุ
-------	------------	----------------------	--------------------------------	----------

..... ผู้พิมพ์
 ..... ผู้โฆษณา
 ..... บรรณาธิการ
 ..... เจ้าของ

ลงนาม ..... ผู้แจ้งความ

คำแจ้งความของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ
หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ในการบอกเลิกหรือขาดคุณสมบัติหรือขาดสิทธิ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด..... ได้เป็นหรือได้รับอนุญาตให้เป็น

.....หนังสือพิมพ์ชื่อ.....นั้น

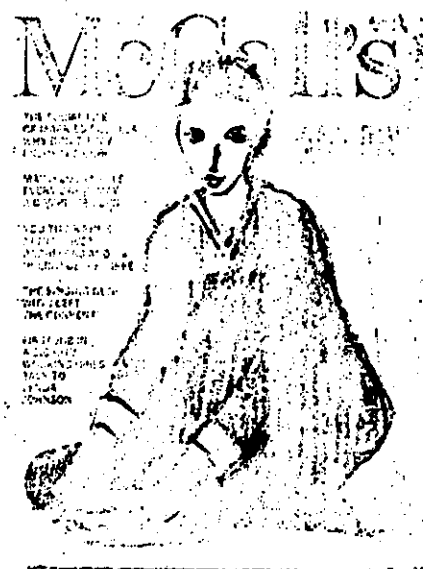
บัดนี้ข้าพเจ้า.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช.....แล้ว ข้าพเจ้าได้แจ้ง

ให้บรรณาธิการและเจ้าของหนังสือพิมพ์นี้ทราบ

ข้าพเจ้าได้ส่งใบอนุญาตคืนมาด้วยแล้ว (สำหรับผู้มีใบอนุญาต)

ลงนาม.....ผู้แจ้งความ

ใบอนุญาต

ฉบับที่.....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี
เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ถิ่นที่อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เป็น.....หนังสือพิมพ์
มีวัตถุประสงค์.....
.....
ภาษาที่หนังสือพิมพ์จะออก.....
ชนิดของหนังสือพิมพ์ที่จะออก.....
ระยะเวลาที่ออกหนังสือพิมพ์.....
ชื่อสำนักงานของหนังสือพิมพ์.....ตั้งอยู่ ณ ที่.....
เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....
ชื่อสำนักงานของผู้โฆษณา.....ตั้งอยู่ ณ ที่.....
เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....
ชื่อโรงพิมพ์ที่พิมพ์.....ตั้งอยู่ ณ ที่.....
เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....

หนังสือพิมพ์ฉบับนี้.....เป็นผู้พิมพ์
.....เป็นผู้โฆษณา
.....เป็นบรรณาธิการ
.....เป็นเจ้าของ

ใบอนุญาตนี้ออกให้ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช.....

ลงชื่อ

เจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัด.....

2. กรณีนิติบุคคล

นิติบุคคลขออนุญาตเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์นิตยสารต้องเตรียมเอกสารและหลักฐาน ดังนี้

2.1 มีหนังสือนำจากนิติบุคคล ถึงเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัดนั้นๆ แจ้งความประสงค์จะขออนุญาตออกหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โดยระบุชื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ที่จะขอ ระยะเวลาที่จะออกหนังสือ ภาษาที่จะพิมพ์หนังสือ วัตถุประสงค์ ตลอดจนมอบหมายให้ผู้ใดเป็นเจ้าของแทนนิติบุคคล และใครเป็นบรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา ไว้ให้แจ้งชัด

2.2 สำเนาใบสำคัญทะเบียนนิติบุคคล จำนวน 1 ชุด

2.3 สำเนาใบสำคัญแสดงรายชื่อหุ้นส่วน หรือคณะกรรมการ ตลอดจนผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลนั้นๆ จำนวน 1 ชุด

2.4 ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าของ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์ นิตยสารตามข้อ 2.1 จะต้องนำเอกสาร หลักฐานและพยานผู้เกี่ยวข้องตามข้อ 1 ตลอดจนนำเอกสาร หลักฐานตามข้อ 2.1-2.3 ไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่กองตรวจตราสิ่งพิมพ์ ด้วยตนเอง

ง. การจัดตามกฎของแผนกเอกสารสิ่งพิมพ์

แผนกเอกสารสิ่งพิมพ์ มีข้อกำหนดให้บุคคล นิติบุคคล ที่ขออนุญาตออกหนังสือพิมพ์ นิตยสารดังนี้ คือ

3.1 ชื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ต้องไม่ฟ้อง หรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือนามของพระเจ้าอยู่หัว พระบรมราชินีนาถ เจ้าฟ้า และ

3.1.1 ต้องไม่ซ้ำกับชื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ที่จดทะเบียนไว้แล้ว (ดูภาคผนวก รายชื่อนิตยสารที่จดทะเบียนออกจำหน่ายแล้ว)

3.1.2 ต้องไม่เป็นชื่อไม่เหมาะสม ไม่หยาบคาย และไม่เป็นชื่อล้อเลียน ฟังสองแง่ สองงาม หรือพิลึกพิลั่น (ดูชื่อหนังสือที่ถูกห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ครอบครอง ภาคผนวก)

3.2 ผู้ใดจะเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รายวันเกินกว่า 1 ฉบับ ไม่ได้ เว้นแต่การ เป็นบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ที่มีกำหนดระยะเวลาออกต่างกัน (เช่นนิตยสาร) แต่ไม่ว่าจะเป็น กรณีใดก็ตาม จะเป็นบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์เกินกว่า 2 ฉบับในขณะเดียวกันไม่ได้

จ. การดำเนินการ

เมื่อได้มีการปฏิบัติการตามข้อ 1 ถึงข้อ 3 ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ต่อจากนั้นจะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการส่งตรวจสอบประวัติ และพฤติการณ์ของผู้ขออนุญาตไปยังหน่วยงานต่างๆ คือส่งไปที่

4.1 นายทะเบียนกลาง กองตำรวจสันติบาล

4.2 กรมประมวลข่าวกลาง

หากมีประวัติ (นำส่งสำเนาพฤติการณ์) จะดำเนินการส่งไปตรวจสอบประวัติโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

4.3 กองกำกับการ 1 กองตำรวจสันติบาล (กก.1 ส.)

4.4 กองกำกับการ 2 กองตำรวจสันติบาล (กก.2 ส.)

4.5 กองกำกับการ 5 กองตำรวจสันติบาล (กก.5 ส.)

หรือ 4.6 กองกำกับการ 6 กองตำรวจสันติบาล (กก.6 ส.) แล้วแต่กรณี

เมื่อได้รับแจ้งผลการตรวจสอบประวัติ และพฤติการณ์ทางการเมืองแล้วจึงจะดำเนินการประมวลเรื่อง เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงอธิบดีกรมตำรวจ (อตร.) ในฐานะเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาอนุญาตให้พิมพ์หรือไม่ ต่อไป

กรณีที่อตร.มีคำสั่งอนุญาต เรื่องขออนุญาตจะส่งกลับไปให้เจ้าหน้าที่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิมพ์ใบอนุญาตเสนอเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับกรุงเทพมหานคร (ต่างจังหวัดขอกับกองกำกับการตำรวจภูธร) เพื่อลงนาม เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาต (ดูตัวอย่างใบอนุญาต) ไปแล้วเป็นอันเสร็จเรียบร้อย ให้ออกหนังสือได้ทันที

หาก อตร.ไม่อนุญาต เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ผู้ขอทราบต่อไป

หมายเหตุ การยื่นคำขออนุญาตออกหนังสือไม่เสียค่าธรรมเนียมใดๆ

พระราชบัญญัติ

การพิมพ์ พุทธศักราช 2484

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2481)

อาทิตยทิพยอาภา

พล.อ.พิชเยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 26 กันยายน พุทธศักราช 2484

เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2476 และบรรดากฎหมายกฎและข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“พิมพ์” หมายความว่า ทำให้เป็นตัวหนังสือหรือรูปรอยอย่างใดๆ โดยการกด หรือการใช้พิมพ์หิน เครื่องกล วิธีเคมี หรือวิธีอื่นใดอันอาจให้เกิดเป็นสิ่งพิมพ์ขึ้นหลายสำเนา

“สิ่งพิมพ์” หมายความว่า สมุด แผ่นกระดาษ หรือวัตถุใดๆ ที่พิมพ์ขึ้นรวมตลอดทั้ง บทเพลง แผนที่ แผ่นผัง แผนภาพ ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียง หรือสิ่งอื่นใด อันมีลักษณะเช่นเดียวกัน

“หนังสือพิมพ์” หมายความว่า สิ่งพิมพ์ซึ่งมีชื่อจำหน่ายเช่นเดียวกัน และออก หรือ เจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม

“ผู้พิมพ์” หมายความว่า บุคคลซึ่งจัดการและรับผิดชอบในการพิมพ์

“ผู้โฆษณา” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการผลิตสิ่งพิมพ์และจัดให้สิ่งพิมพ์นั้น แพร่หลายด้วยประการใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการขาย เสนอขาย แจกแจก หรือเสนอจ่ายแจก และ ไม่ว่าจะการนั้นจะเป็นการให้เปล่าหรือไม่

“บรรณาธิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการจัดทำ ตรวจสอบแก้คัดเลือก หรือควบคุมบทประพันธ์หรือสิ่งอื่นใดในหนังสือพิมพ์

“เจ้าของหนังสือพิมพ์” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หนังสือพิมพ์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 บุคคลผู้เดียวจะเป็นผู้พิมพ์และผู้โฆษณาสิ่งพิมพ์นอกจากหนังสือพิมพ์ หรือ เป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์ในขณะเดียวกันก็ได้

บุคคลตั้งระบู่ไว้ในวรรคก่อน เว้นแต่บรรณาธิการ จะเป็นนิติบุคคลก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่า หุ่นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ หรือหุ่นส่วน หรือกรรมการใดซึ่งได้รับมอบหมาย เพื่อการนี้ เป็นผู้แทนของนิติบุคคลนั้นเพื่อความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้แทนนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่เป็นผู้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิดังกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ในอันที่บุคคลธรรมดาจะเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ ผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา

มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สิ่งพิมพ์ ดังต่อไปนี้คือ

- (1) สิ่งพิมพ์ของรัฐบาลหรือเทศบาล
- (2) สิ่งพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีกำหนด
- (3) บัตร ตราสาร แบบพิมพ์ และรายงานซึ่งใช้กันตามปกติในการส่วนตัว การสังคม การเมือง การค้า หรือกิจการ

มาตรา 7 บุคคลใดประสงค์จะตรวจดู คัดสำเนา หรือให้เจ้าหน้าที่รับรองสำเนา สมุดทะเบียน ใบอนุญาตหรือเอกสารใดเกี่ยวกับสมุดทะเบียนหรือใบอนุญาต นอกจากส่วนซึ่ง

เป็นความลับ มีสิทธิที่จะทำได้ในเมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้แล้ว

(1) ค่าตรวจดู และหรือคัดสำเนา แผ่นละสิบสตางค์ แต่รวมทั้งเรื่องครึ่งหนึ่ง ไม่เกินกว่าหนึ่งบาท

(2) ค่าเจ้าหน้าที่รับรองสำเนา แผ่นละยี่สิบสตางค์ แต่รวมทั้งเรื่องครึ่งหนึ่งไม่เกินกว่าสองบาท

แต่ถ้ากระทำในหน้าที่ราชการ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

มาตรา 8 อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทนมีอำนาจออกคำสั่งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามการส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสิ่งพิมพ์ใดๆ อันระบุชื่อไว้ในคำสั่งนั้นโดยมีกำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้

มาตรา 9 เมื่อปรากฏว่าได้มีการโฆษณา หรือเตรียมการโฆษณาสิ่งพิมพ์ใดๆ ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่าอาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจมีคำสั่งเป็นหนังสือแก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ หรือมีคำสั่งทั่วไปโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือหนังสือพิมพ์รายวัน ห้ามการขายหรือแจกสิ่งพิมพ์นั้น ทั้งจะให้ยึดสิ่งพิมพ์และแม่พิมพ์นั้นด้วยก็ได้

ถ้าผู้มีส่วนได้เสียร้องขอให้แยกยึดแต่เฉพาะส่วนของสิ่งพิมพ์หรือแม่พิมพ์เท่าที่จำเป็น และการแยกเช่นนี้อาจทำได้ ก็ให้แยกยึดได้ แต่ค่าใช้จ่ายในการแยกนี้ให้ผู้ร้องขอเป็นผู้เสีย

ถ้าพ้นกำหนดสามปีแล้ว เจ้าพนักงานการพิมพ์มิได้ถอนการยึดสิ่งพิมพ์หรือแม่พิมพ์ซึ่งได้ยึดไว้ เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจสั่งให้ทำลายสิ่งพิมพ์นั้นเสียได้ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของทราบ ส่วนแม่พิมพ์นั้นอาจสั่งให้หรือ หรือทำโดยประการอื่น มิให้ใช้พิมพ์ต่อไป แต่ต้องคืนตัวพิมพ์และวัตถุแห่งแม่พิมพ์ทั้งสิ้นที่เหลืออยู่ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ

มาตรา 11 คำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ตามมาตรา 9 วรรค 1 มาตรา 21 (2) และ (3) มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 36 เฉพาะที่ให้พักใช้ หรือถอนใบอนุญาต หรือให้งดการเป็นผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ และมาตรา 37 เฉพาะที่เกี่ยวกับผู้โฆษณานั้น ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งนั้น แต่การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์

คำสั่งของรัฐมนตรีให้ถือเป็นเด็ดขาด

เมื่อคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์เป็นไปโดยสุจริต แม้รัฐมนตรีจะสั่งยกหรือแก้ไข
ประการใดก็ตาม เจ้าพนักงานการพิมพ์ไม่ต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายอันเกิดแต่คำสั่งนั้น

มาตรา 11 ให้ผู้พิมพ์ทำทะเบียนสิ่งพิมพ์ที่ตนได้พิมพ์ขึ้น และให้ผู้โฆษณาทำทะเบียน
สิ่งพิมพ์ที่ตนได้โฆษณาหรือมีไว้เพื่อโฆษณา โดยทำตามแบบของเจ้าพนักงานการพิมพ์และ
ต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่ในเมื่อเจ้าหน้าที่ต้องการตรวจ

มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราช-
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานการพิมพ์กับเจ้าหน้าที่อื่น และออกกฎกระทรวง
วางระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ส่วนที่ 2

สิ่งพิมพ์นอกจากหนังสือพิมพ์

มาตรา 13 สิ่งพิมพ์ซึ่งพิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักรต้องมีผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

มาตรา 14 บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และ
ไม่เป็นผูไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16 ทั้งได้ปฏิบัติตามมาตรา 17 แล้ว

มาตรา 15 คุณสมบัติของผู้พิมพ์และผู้โฆษณา คือ

- (1) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ และ
- (2) มีถิ่นที่อยู่ประจำในราชอาณาจักร

มาตรา 16 บุคคลย่อมไม่มีสิทธิหรือถ้ามีสิทธิอยู่แล้วยอมขายสิทธิเป็นผู้พิมพ์และผู้-
โฆษณาในระหว่างเวลาที่

(1) ถูกจำคุกอยู่ตามคำพิพากษาของศาลในคดีซึ่งมิใช่ความผิดฐานลหุโทษ
หรือความผิดฐานประมาท หรือ

(2) ถูกงดการเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา หรือเป็นผู้พิมพ์ที่ถูกงดใช้เครื่องพิมพ์
ซึ่งตนใช้พิมพ์ตามมาตรา 21 หรือถูกพักใช้หรือถอนใบอนุญาต หรือถูกงดการเป็นบรรณาธิการ
ผู้โฆษณาหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา 36 หรือ

(3) ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
มาตรา 17 ผู้ที่จะเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา ต้องปฏิบัติดังนี้

(1) แจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่ และการทำงานที่ทำหรือเคยทำ

(ข) คำรับรองว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผูไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16

(ค) เป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา

(ง) ในกรณีที่จะเป็นผู้พิมพ์ ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์ หรือสถานที่พิมพ์ ในเมื่อไม่มีที่ตั้งโรงพิมพ์ จำนวน ชนิด และลักษณะของเครื่องพิมพ์ และชื่อผู้เป็นเจ้าของเครื่องพิมพ์

(จ) ในกรณีที่จะเป็นผู้โฆษณา ที่ตั้งสำนักงานของตนและชื่อของสำนักงาน ถ้ามี

(2) ในกรณีที่จะเป็นผู้พิมพ์ ถ้าเครื่องพิมพ์มิใช่ของตน ต้องส่งหนังสืออนุญาตให้ใช้เครื่องพิมพ์ของเจ้าของไปพร้อมกัน

มาตรา 18 ถ้าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียด ตามรายการในมาตรา 17 (1) (ก) เฉพาะชื่อ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ (ง) หรือ (จ) ได้เปลี่ยนแปลงไป ผู้พิมพ์และผู้โฆษณาต้องแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลง

มาตรา 19 ในสิ่งพิมพ์ทุกฉบับที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักร ให้แสดงปีที่พิมพ์ ชื่อผู้พิมพ์ ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์หรือสถานที่พิมพ์ในเมื่อไม่มีที่ตั้งโรงพิมพ์ ชื่อผู้โฆษณา และที่ตั้งสำนักงานของผู้โฆษณาไว้ที่ปกหน้าหรือหน้าสำหรับบอกชื่อสิ่งพิมพ์นั้น

บรรดาชื่อซึ่งต้องแสดงตามวรรคก่อน ให้ใช้ชื่อเต็ม

มาตรา 20 ให้ผู้โฆษณาส่งสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักรสองฉบับให้หอสมุดแห่งชาติภายในกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันพิมพ์เสร็จโดยไม่คิดราคาและค่าส่ง

มาตรา 21 เมื่อได้มีการโฆษณาสิ่งพิมพ์ ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่าอาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ให้คำดักเตือนเป็นหนังสือแก่ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา และในการให้คำดักเตือนนี้ จะเรียกผู้พิมพ์และผู้โฆษณาไปรับคำอธิบายด้วยวาจา และให้ลงลายมือชื่อรับทราบด้วยก็ได้

(2) สั่งเป็นหนังสือให้งดการเป็นผู้พิมพ์ และหรือ ผู้โฆษณา และหรือ สั่งให้งดใช้เครื่องพิมพ์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิมพ์นั้น มีกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวัน แต่การสั่งเช่นนี้จะทำได้ต่อเมื่อได้ให้คำดักเตือนตามอนุมาตรา 1 แล้ว และผู้ถูกดักเตือนไม่สั่งรในคำดักเตือนนั้น

(3) ในคราวที่มีเหตุฉุกเฉินในราชอาณาจักร หรือมีเหตุคับขันระหว่างประเทศ หรือมีการสงคราม สั่งเป็นหนังสือให้งดการเป็นผู้พิมพ์ และหรือ ผู้โฆษณา หรือสั่งให้งดใช้เครื่องพิมพ์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิมพ์นั้นทันที โดยมีกำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้ และจะสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นภายหลังก็ได้ตามแต่เห็นสมควร

มาตรา 22 ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณาคนใดเลิกเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา 15 (2) หรือขาดสิทธิตามมาตรา 16 (1) ต้องแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกหรือขาดคุณสมบัติหรือขาดสิทธิ

ส่วนที่ 3

หนังสือพิมพ์

มาตรา 23 หนังสือพิมพ์ซึ่งพิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักรต้องมีผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของ

มาตรา 24 บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ต้อง

- (1) มีคุณสมบัติตามมาตรา 24
- (2) ไม่เป็นผู้ไม่มีสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16
- (3) มีสัญชาติไทย หรือสัญชาติแห่งประเทศซึ่งมีสนธิสัญญากับประเทศไทย
- (4) ทำหนังสือพิมพ์ที่เป็นภาษาแห่งประเทศของตน หากจะมีภาษาอื่นปนอยู่บ้าง ก็เฉพาะเป็นการทวนความ หรือการกล่าวอ้างถ้อยคำหรือสำนวนเพียงเพื่อประกอบ

บทประพันธ์ หรือข้อความเกี่ยวกับการโฆษณาในทางการค้า หรือเป็นข้อความเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาภาษาโดยเฉพาะ แต่ทั้งนี้ต้องมีไม่มากเกินไปจนสมควร

(5) แจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ สัญชาติ อายุ อาชีพ ถิ่นที่อยู่ และการทำงานที่ทำหรือเคยทำ

(ข) คำรับรองว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา 15 และไม่เป็นผู้นิยมสิทธิหรือขาดสิทธิตามมาตรา 16

(ค) เป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ และในกรณีที่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือบรรณาธิการ มิใช่เจ้าของหนังสือพิมพ์ ต้องส่งหนังสือรับรองเจ้าของหนังสือพิมพ์ไปพร้อมกัน

(ง) ชื่อหนังสือพิมพ์

(จ) วัตถุประสงค์และระยะเวลาออกหนังสือพิมพ์

(ฉ) ภาษาที่หนังสือพิมพ์จะออก

(ช) ที่ตั้งสำนักงานของหนังสือพิมพ์และที่ตั้งสำนักงานของผู้โฆษณา

(ซ) ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์

(6) ในกรณีแห่งบรรณาธิการส่งรูปถ่ายของตนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์พร้อมกับคำแจ้งความ

แต่ถ้าบุคคลที่จะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นมีสัญชาติอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (3) กิติ หรือจะออกหนังสือพิมพ์เป็นภาษาอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (4) กิติ บุคคลนั้นจะเป็นได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับหนังสือพิมพ์นั้นตามมาตรา 27 แล้ว

มาตรา 25 คำขออนุญาตเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา 24 วรรคท้าย ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายการตามมาตรา 24 (5) และในกรณีแห่งบรรณาธิการให้ส่งรูปถ่ายของตนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงไปพร้อมกัน

มาตรา 26 ทุกห้าปี ให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ส่งรูปถ่ายใหม่ของตนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 27 เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้รับคำขออนุญาตอันถูกต้องตามมาตรา 25 แล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ เว้นแต่เห็นว่าการอนุญาตนั้นอาจจะมีผลขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ถ้าไม่อนุญาตแก่ผู้ใด ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ขออนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ

มาตรา 28 ในกรณีที่ยื่นขออนุญาตเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์มากกว่าหนึ่งฉบับ ถ้าเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่าผู้ขออนุญาตไม่น่าจะรับผิดชอบแต่ผู้เดียวได้ทุกฉบับตามที่ขอ จะสั่งอนุญาตแต่บางฉบับก็ได้

มาตรา 29 ชื่อหนังสือพิมพ์ วัตถุประสงค์ และระยะเวลาออกหนังสือพิมพ์ที่ได้แสดงไว้ในคำแจ้งความตามรายการในมาตรา 24 (5) (ง) และ (จ) นั้น ถ้าจะเปลี่ยนแปลงประการใด ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์จะต้องแจ้งความต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ก่อนวันเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ในกรณีที่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ต้องมีใบอนุญาตการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในวรรคก่อน ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้น จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานการพิมพ์แล้ว คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงนั้นให้ใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้รับคำขอแล้ว จะอนุญาตหรือไม่ ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ขอภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำขอ

มาตรา 30 ถ้าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายละเอียดตามรายการในมาตรา 24 (5) (ก) เฉพาะชื่อสัญชาติหรือถิ่นที่อยู่ (ข) หรือ (ค) ของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดได้เปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้นั้นแจ้งความต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันเปลี่ยนแปลง

มาตรา 31 ให้หนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่พิมพ์ขึ้นในราชอาณาจักร แสดงชื่อและที่ตั้งสำนักงานของผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ เจ้าของ และชื่อที่ตั้งสำนักงานของหนังสือพิมพ์ ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์ที่พิมพ์หนังสือพิมพ์นั้นไว้ในหน้าแรกหรือหน้าหลัง

บรรดาชื่อซึ่งต้องแสดงตามวรรคก่อนให้ใช้ชื่อเต็ม

มาตรา 32 ให้ผู้โฆษณาส่งหนังสือพิมพ์โดยไม่คิดราคาและค่าส่งไปยังที่ทำการเจ้าพนักงานการพิมพ์สามฉบับ และหอสมุดแห่งชาติสองฉบับ ในวันที่ออกโฆษณา

มาตรา 33 ห้ามโฆษณาความลับของราชการในหนังสือพิมพ์ก่อนได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

มาตรา 34 เมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทน มีอำนาจออกคำสั่งชั่วคราวเป็นหนังสือแก่บุคคลใด หรือมีคำสั่งทั่วไปโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือหนังสือพิมพ์รายวัน ระบุห้ามการโฆษณาเรื่องใด ที่เกี่ยวกับราชการทหารหรือการเมืองระหว่างประเทศ

มาตรา 35 ในคราวที่ประเทศมีเหตุฉุกเฉินหรือตกอยู่ในภาวะสงคราม อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทน มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่บุคคลใดหรือประกาศโดยวิธีใดให้เสนอข้อความทั้งสิ้นที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน

มาตรา 36 เมื่อได้มีการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่าอาจจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือฝ่าฝืนคำสั่งห้ามตามความในมาตรา 34 เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ให้คำตัดเตือนเป็นหนังสือแก่ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ในการให้คำตัดเตือนนี้ จะเรียกบุคคลที่กล่าวแล้วไปรับคำอธิบายและให้ลงลายมือชื่อรับทราบด้วยก็ได้

(2) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และหรือ เจ้าของหนังสือพิมพ์ เสนอเรื่องหรือข้อความที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ต่อไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบห้าวัน แต่ในการสั่งเช่นนี้จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้ให้คำตัดเตือนตาม (1) แล้ว และผู้ถูกตัดเตือนไม่สั่งวรในคำตัดเตือนนั้น

(3) ในคราวที่มีเหตุฉุกเฉินภายในราชอาณาจักร หรือมีเหตุคับขันระหว่างประเทศ หรือมีการสงคราม จะสั่งเป็นหนังสือแก่บุคคลใดให้เสนอเรื่องหรือข้อความที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ต่อไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน หรือสั่งให้พักใช้ หรือถอนใบอนุญาต หรือสั่งงดการเป็นผู้โฆษณา บรรณาธิการ และหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้นั้นทันที โดยมีกำหนดเวลาหรือไม่ก็ได้ และจะสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นภายหลังก็ได้

มาตรา 37 เมื่อผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์หลายฉบับ ถูกตัดเตือน หรือต้องเสนอเรื่องหรือข้อความที่จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ฉบับใดเพื่อตรวจก่อนโฆษณา

ถ้าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นในความรับผิดชอบของตนได้โฆษณาเรื่องคล้ายคลึงทำนองเดียวกันนั้น
อีก เจ้าพนักงานการพิมพ์มีอำนาจสั่งให้เสนอหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่งหรือทุกฉบับใน
ความรับผิดชอบของผู้นั้นเพื่อตรวจก่อนโฆษณาได้ทีเดียว

มาตรา 38 ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใดไม่พอใจในคำสั่ง
ของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว จะอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีก็ได้ แต่ต้องอุทธรณ์ภายในกำหนดเจ็ดวันนับ
แต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นอันเด็ดขาด แต่ในระหว่างรอฟังคำสั่งอยู่นั้น
ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว

ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้รัฐมนตรีสั่งภายในสามวัน ในจังหวัดอื่นให้สั่งภายใน
เจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

มาตรา 39 ถ้าผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใด ได้รับคำสั่ง
เป็นหนังสือให้เสนอหนังสือพิมพ์ให้เจ้าหน้าที่ตรวจข่าวตรวจก่อน แต่หนังสือพิมพ์นั้นยังออก
โฆษณาโดยมิได้เสนอต่อเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวก็ดี ลงข้อความซึ่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวมิได้อนุญาต
ให้โฆษณาตามพระราชบัญญัติก็ดี หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวก็ดี
เจ้าพนักงานการพิมพ์อาจมีคำสั่งเป็นหนังสือ ห้ามโฆษณาหนังสือพิมพ์ที่ละเมิดนั้นต่อไป
และจะให้ยึดหนังสือพิมพ์นั้นทั้งหมดก็ได้ และเมื่อยึดแล้ว ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 9 วรรค 3
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 40 หนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่องราชการคลาดเคลื่อนจากความจริง และอาจ
เกิดความเสียหายขึ้นได้ กระทรวงหรือกรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น หรือกรมโฆษณาการ
หรือเจ้าพนักงานการพิมพ์อาจสั่งเป็นหนังสือให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้นแก้หรือลงพิมพ์
หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องนั้น ภายในวันเวลาที่กำหนดให้ แต่ต้องเป็นวันเวลาที่พอจะทัน
พิมพ์หนังสือพิมพ์นั้นซึ่งจะออกโฆษณาต่อไป

มาตรา 41 หนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่องเกี่ยวกับบุคคลใดคลาดเคลื่อนจากความจริง
และอาจจะเกิดความเสียหายแก่บุคคลนั้น บุคคลนั้นอาจแจ้งเป็นหนังสือขอให้บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์นั้นแก้หรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องนั้น การแก้หรือลงพิมพ์
หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องที่ว่านี้ จะต้องลงพิมพ์ในฉบับที่จะออกโฆษณาต่อไปจากเวลาที่
ได้รับคำขอตั้งกล่าวแล้ว หรือในฉบับที่ถัดไป

เมื่อได้แก้หรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องที่ว่านี้โดยถูกต้องแล้ว สิทธิในการฟ้องของบุคคลผู้ขอแก้ทั้งทางแพ่งและทางอาญาเป็นอันระงับลง

มาตรา 42 ถ้าข้อความที่ได้แก้หรือหนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธตามมาตรา 40 หรือมาตรา 41 นั้น บรรณาธิการจะต้องแก้หรือลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์นั้นโดยครบถ้วนในคราวเดียว และต้องให้อยู่ในหน้าเดียวกับเรื่องอันเป็นเหตุให้แก้หรือปฏิเสธนั้น

เรื่องหรือข้อความที่ให้แก้หรือหนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธตามวรรคก่อนต้องนำลงพิมพ์ให้โดยไม่เรียกค่าธรรมเนียม แต่หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้น ต้องไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเรื่องอันเป็นเหตุที่ขอให้ลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้นมีอยู่ไม่ถึงครึ่งแนว (คอลัมน์) หรือครึ่งหน้าหนังสือพิมพ์ หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธต้องไม่เกินกว่าหนึ่งแนวหรือหนึ่งหน้าหนังสือพิมพ์นั้น แล้วแต่กรณี โดยมีขนาดแนวและตัวอักษรในเนื้อเรื่องเช่นเดียวกัน

(2) ถ้าเรื่องอันเป็นเหตุที่ขอให้ลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธนั้นมีอยู่ตั้งแต่ครึ่งแนวหรือครึ่งหน้าหนังสือพิมพ์ขึ้นไป หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธต้องไม่เกินกว่าสองเท่าของเรื่องนั้น แล้วแต่กรณี โดยมีขนาดแนวและตัวอักษรในเนื้อเรื่องเช่นเดียวกัน

ถ้าหนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องเกินกำหนดที่ว่ามานี้เมื่อได้ออกโฆษณาแล้ว เจ้าของหนังสือพิมพ์มีสิทธิเรียกค่าธรรมเนียมเฉพาะในส่วนที่เกินจากผู้ขอให้ลงพิมพ์ตามอัตราค่าแจ้งความตามปกติได้

สิทธิขอให้แก้หรือลงหนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธดังกล่าวมานี้เป็นอันระงับลง ภายหลังหกเดือน นับแต่วันที่หนังสือพิมพ์นั้นออกโฆษณา

มาตรา 44 ผู้ที่ได้แจ้งความหรือได้รับใบอนุญาตเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ใด ถ้าหนังสือพิมพ์นั้นมิได้เริ่มออกโฆษณาภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งหรือวันที่ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี การเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

มาตรา 45 หนังสือพิมพ์รายวัน ถ้ามิได้ออกโฆษณาต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสามสิบวัน หรือหนังสือพิมพ์รายคาบ ถ้ามิได้ออกโฆษณาต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาสี่คราว หรือเกินกว่าสองปี การเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันสิ้นสุดลง

มาตรา 46 ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ เลิกเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ใดที่ตนเป็นอยู่ หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา 15 (2) หรือขาดสิทธิตามมาตรา 16 (1) ต้องแจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์โดยใช้แบบพิมพ์ ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันเลิกหรือขาดคุณสมบัติ หรือขาดสิทธิใน กรณีที่มีใบอนุญาต ให้คืนใบอนุญาตนั้นด้วย

ส่วนที่ 4

ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา 47 เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติในมาตรา 54 และมาตรา 60 ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ใดครอบครองเครื่องพิมพ์อยู่ ผู้นั้นเป็นผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

มาตรา 48 เมื่อมีความผิดนอกจากที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นด้วยการโฆษณา สิ่งพิมพ์นอกจากหนังสือพิมพ์ ผู้ประพันธ์ซึ่งตั้งใจให้โฆษณาบทประพันธ์นั้นต้องรับผิดชอบเป็นตัวการ ถ้าผู้ประพันธ์ไม่ต้องรับผิดชอบหรือไม่ได้ตัวผู้ประพันธ์ก็ให้อาโทษแก่ผู้พิมพ์เป็นตัวการ

ในกรณีแห่งหนังสือพิมพ์ ผู้ประพันธ์และบรรณาธิการต้องรับผิดชอบเป็นตัวการ และถ้าไม่ได้ตัวผู้ประพันธ์ ก็ให้อาโทษแก่ผู้พิมพ์เป็นตัวการด้วย

มาตรา 49 ในกรณีที่นิติบุคคลได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำความผิดใด ๆ ด้วยการโฆษณาสิ่งพิมพ์ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบด้วยเท่าที่ตนได้กระทำ

มาตรา 50 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบ ให้คดีเลิกกันได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 51 สิ่งพิมพ์ซึ่งอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทนได้ประกาศห้ามตามมาตรา 8 นั้น

(1) ผู้ใดส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

(2) ผู้ใดขาย เสนอขาย แจกจ่าย หรือเสนอจ่ายแจก มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

สิ่งพิมพ์ที่ว่านี้ให้รับเสีย

มาตรา 52 ผู้ใดขาย เสนอขาย จำยแจก หรือเสนอจำยแจก สิ่งพิมพ์ ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้ห้ามการขายหรือจำยแจก ตามมาตรา 9 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 53 ผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณาคนใด

(1) ละเลยไม่ทำหรือไม่แสดงทะเบียนซึ่งเป็นหน้าที่ของตนตามมาตรา 11 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

(2) จงใจทำทะเบียนซึ่งเป็นหน้าที่ของตนตามมาตรา 11 เท็จในสาระสำคัญ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 54 ผู้ใดทำการในหน้าที่เป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณา โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 14 หรือในระหว่างถูกตเป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา หรือใช้เครื่องพิมพ์ซึ่งตนรู้อยู่แล้วว่าถูกตตามมาตรา 21 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 55 ผู้ใดจงใจแจ้งความเท็จแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ในการแจ้งความเป็นผู้พิมพ์หรือผู้โฆษณาตามมาตรา 17 หรือในการแจ้งความหรือขออนุญาตเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 56 ผู้ใดละเลยไม่แจ้งความแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ตามหน้าที่ของตนตามมาตรา 18 มาตรา 22 มาตรา 30 หรือมาตรา 46 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 57 ถ้าได้มีการโฆษณาสิ่งพิมพ์ซึ่งมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา 19 หรือมาตรา 31 ผู้พิมพ์และผู้โฆษณามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาทสำหรับความผิดคราวหนึ่ง

มาตรา 58 ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์คนใด ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 29ก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 59 ผู้โฆษณาคนใดละเลยไม่ส่งสิ่งพิมพ์ให้แก่หอสมุดแห่งชาติ ตามมาตรา 20 หรือไม่ส่งหนังสือพิมพ์ให้แก่เจ้าพนักงานการพิมพ์หรือหอสมุดแห่งชาติตามมาตรา 32 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

มาตรา 60 ผู้ใดทำการในหน้าที่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 24 หรือโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 27 หรือระหว่างที่ใบอนุญาตได้ถูกพักใช้หรือถูกถอน หรือระหว่างที่ถูกงดการเป็นผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ตามมาตรา 36 หรือภายหลังที่การเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้สิ้นสุดลงตามมาตรา 44 หรือมาตรา 45 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่ร้อยบาท

มาตรา 61 บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ใดไม่ส่งรูปถ่ายใหม่เมื่อครบระยะเวลาห้าปีตามมาตรา 26 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

มาตรา 62 บรรณาธิการหรือผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์คนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 33 หรือฝ่าฝืนคำสั่งของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้รักษาการแทนตามมาตรา 34 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 63 เมื่อหนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่องหรือข้อความซึ่งต้องเสนอเพื่อตรวจก่อนโฆษณาตามมาตรา 35 มาตรา 36 (3) หรือมาตรา 37 ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 36 (3) โดยเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวยังมีได้อนุญาตให้โฆษณาหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว ผู้โฆษณาและบรรณาธิการมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้ใดเสนอขาย จ่ายแจก หรือเสนอจ่ายแจกหนังสือพิมพ์ใดซึ่งโฆษณาโดยกระทำผิดดังกล่าวในวรรคก่อน โดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์นั้นได้ออกโดยกระทำผิด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 64 เมื่อหนังสือพิมพ์ใดโฆษณาเรื่องหรือข้อความซึ่งต้องเสนอเพื่อตรวจก่อนโฆษณาตามมาตรา 36 (2) หรือมาตรา 37 ในกรณีที่ไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา 36 (3) โดยเจ้าหน้าที่ตรวจข่าวยังมีได้อนุญาตให้โฆษณา หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ตรวจข่าว ผู้โฆษณาและบรรณาธิการมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ผู้ใดขาย เสนอขาย จ่ายแจก หรือเสนอจ่ายแจกหนังสือพิมพ์ใด ซึ่งโฆษณาโดยกระทำผิดดังกล่าวในวรรคก่อน โดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือพิมพ์นั้นออกโดยกระทำผิด มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 65 บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนในการแก้ไขข้อความหรือลงพิมพ์หนังสือซึ่งแก้หรือปฏิเสธเรื่องตามมาตรา 40 มาตรา 41 หรือมาตรา 43 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ส่วนที่ 5

บทเฉพาะกาล

มาตรา 66 ผู้ซึ่งมีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์อยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรา 17 มาตรา 24 (5) และมาตรา 24 วรรคท้าย จนกว่าจะพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(58 ร.จ.1228 ตอนที่ 69 ลงวันที่ 30 กันยายน 2484)

พระราชบัญญัติ
การพิมพ์ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2485

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 19 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2485 มีข้อความในมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 ให้เพิ่มความเป็นมาตรา 24 (7) มาตรา 28 ทวิ และมาตรา 60 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 ซึ่งในที่สุดมาตราที่เพิ่มขึ้นนี้ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการพิมพ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2488 และมีข้อความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2485 ดังนี้

“มาตรา 6 เจ้าของหนังสือพิมพ์ข่าวสารการเมืองที่ได้ออกอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ หรือที่ได้แจ้งความตามมาตรา 24 หรือรับอนุญาตแล้วตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 และจะเริ่มออกหนังสือพิมพ์นั้นภายหลังจากวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตามความในมาตรา 24 (7) แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ภายในสามสิบวัน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้”

แต่ในที่สุดมาตรา 24 (7) ได้ถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. การพิมพ์ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2488 มาตรา 3 เนื่องจากข้อความที่ได้เพิ่มขึ้นได้ถูกยกเลิกหมดแล้วจึงไม่พิมพ์ลงไว้

พระราชบัญญัติ
การพิมพ์ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2488

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 62 ตอนที่ 5 ลงวันที่ 23 มกราคม 2488 มีข้อความให้ยกเลิกมาตรา 24 (7) มาตรา 28 ทวิ และมาตรา 60 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการพิมพ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2485 มิได้มีข้อความสำคัญอย่างอื่นจึงไม่พิมพ์ไว้

กฎกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความในพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 รูปถ่ายซึ่งต้องส่งตามความในมาตรา 24 หรือมาตรา 25 สำหรับกรณีที่จะเป็นบรรณาธิการ หรือรูปถ่ายใหม่ซึ่งต้องส่งตามความในมาตรา 26 นั้น ต้องเป็นรูปถ่ายอย่างชัด ครึงตัว หน้าตรง ทำปกติ ไม่สวมหมวก ขนาด 6 x 8 เซนติเมตรสองรูป และให้เจ้าของรูป ลงลายมือชื่อกำกับไว้ใต้รูปนั้นด้วย

ข้อ 2 คำอุทธรณ์ซึ่งจะยื่นต่อรัฐมนตรีตามความในมาตรา 10 หรือมาตรา 38 ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัด

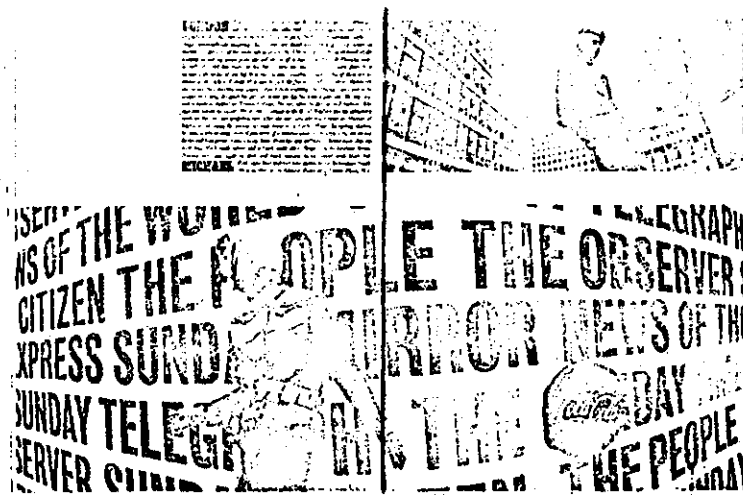
ข้อ 3 เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้รับคำอุทธรณ์ซึ่งยื่นภายในกำหนดเวลาอุทธรณ์ ให้รวมเรื่องพร้อมคำอุทธรณ์เสนอรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า

กฎให้ไว้ ณ วันที่ 28 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2484

เชวงศักดิ์สงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(58 ร.จ. 1725 ตอนที่ 84 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2484)

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติการพิมพ์
พุทธศักราช 2484 (ฉบับที่ 2)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 มาตรา 24 (3) แห่งพระราชบัญญัตินั้น ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการพิมพ์ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

เจ้าของหนังสือพิมพ์ชาวสารการเมืองนอกจากที่กำหนดระยะเวลาออกเป็นรายเดือน หรือนานกว่ารายเดือนขึ้นไป ต้องมีทุนสำหรับการทำหนังสือพิมพ์นั้นต่อรายฉบับไม่ต่ำกว่า ห้าหมื่นบาท โดยไม่นับรวมราคาที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของสถานที่ทำการพิมพ์ และทุนที่ว่าเป็น ส่วนหนึ่งต้องเป็นเงินสดสำรองจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท

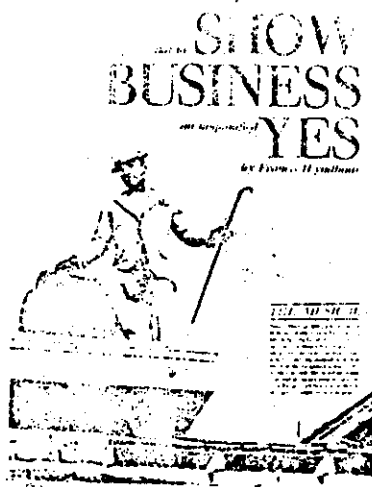
กฎให้ไว้ ณ วันที่ 9 เมษายน 2485

พล.ต.ต. อ.อดุลเดชจรัส

ลงนามแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(59 ร.จ. 878 ตอนที่ 26 ลงวันที่ 14 เมษายน 2485)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ฉบับลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2484 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ 1 รูปถ่ายซึ่งต้องส่งตามความในมาตรา 24 หรือมาตรา 25 สำหรับกรณีที่จะเป็นบรรณาธิการ หรือรูปถ่ายใหม่ ซึ่งต้องส่งตามความในมาตรา 26 นั้น ต้องเป็นรูปถ่ายอย่างชัดเจน ครึ่งตัว หน้าตรง ท่าปกติ ไม่สวมหมวก ขนาด 6 x 8 เซนติเมตรสองรูป และให้เจ้าของรูปลงลายมือชื่อกำกับไว้ได้รูปนั้นด้วย

ข้อ 2 คำอุทธรณ์ซึ่งจะยื่นต่อรัฐมนตรีตามความในมาตรา 10 หรือมาตรา 38 ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัด

ข้อ 3 เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้รับคำอุทธรณ์ซึ่งยื่นภายในกำหนดเวลาอุทธรณ์ ให้รวมเรื่องพร้อมคำอุทธรณ์เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยไม่ชักช้า

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2498

จอมพล ป.พิบูลสงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(72 ร.จ.1395 ตอนที่ 76 ลงวันที่ 27 กันยายน 2498)

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องมาจากมีการแก้ไขคำว่า “รัฐมนตรี” ในข้อ 3 เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย”

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานการพิมพ์ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์
พุทธศักราช 2484

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเจ้าพนักงานการพิมพ์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานการพิมพ์ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ฉบับลงวันที่ 3 ตุลาคม 2500

ข้อ 2 ให้อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้บังคับการตำรวจสันติบาล และ สารวัตรแผนก 5 กองกำกับการ 3 กองตำรวจสันติบาล เป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับกรุงเทพมหานคร

ข้อ 3 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นอกจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์สำหรับจังหวัดในเขตอำนาจของตน

ประกาศ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2516

ถ. สุนทรสารทูล

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(90 ร.จ.1719 ตอนที่ 63 ลงวันที่ 5 มิถุนายน 2516)

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 17

โดยที่การเสนอข่าวและบทความในหนังสือพิมพ์บางฉบับได้เป็นไปในลักษณะที่ไม่สมควร เช่น ในบางกรณีเป็นการกระทบกระเทือนพระบรมเชษฐาธิราช และในบางกรณีเป็นการส่งเสริมให้เกิดความหลงเชื่อนิยมในลัทธิคอมมิวนิสต์ หรือเป็นกลอุบายของคอมมิวนิสต์ เพื่อก่อความปั่นป่วนทำลายความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้อาจส่งผลให้เป็นภัยร้ายแรงแก่ประเทศ และความสงบสุขในบ้านเมือง และโดยที่การกระทำดังกล่าวนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจป้องกันและระงับได้โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คณะปฏิวัติเห็นว่าควรให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่ว่านี้เสียใหม่ ในเมื่อได้มีสถานการณ์ดีขึ้นแล้ว แต่เพื่อให้กิจการได้ดำเนินไปด้วยความเหมาะสมในขณะนี้ เห็นควรให้มีข้อกำหนดบางประการ เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุดังที่ได้กล่าวแล้ว

หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ โดยใช้สิ่งพิมพ์ซึ่งมีชื่อจำหน่ายเดียวกัน และออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม ต้องยื่นคำร้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบพิมพ์ที่กำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว จึงจะดำเนินการได้

ถ้ามีการละเมิดความในข้อนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหนังสือพิมพ์นั้นทำลายเสีย และให้ยึดเครื่องพิมพ์หนังสือพิมพ์นั้น มีกำหนดเวลาตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร แต่มิให้เกินหกเดือน

ข้อ 2 หนังสือพิมพ์ใดโฆษณาข้อความมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ข้อความซึ่งเป็นการละเมิดต่อพระมหากษัตริย์ หรือเป็นการกล่าวร้ายเสียดสี หมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือเหยียดหยาม พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(2) ข้อความซึ่งเป็นการกล่าวร้าย เสียดสี หรือเหยียดหยามประเทศชาติ หรือปวงชนชาวไทยเป็นส่วนรวม หรือข้อความใด ๆ ที่สามารถจะทำให้ต่างชาติเสื่อมความเชื่อถือไว้วางใจประเทศไทย รัฐบาลไทย หรือคนไทยโดยทั่วไป

(3) ข้อความซึ่งเป็นการกล่าวร้าย เสียชื่อเสียง หรือเหยียดหยามรัฐบาลไทย หรือกระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาลอย่างเคลือบคลุม โดยไม่แจ้งให้เห็นว่าได้ทำผิดในเรื่องใด

(4) ข้อความซึ่งเป็นการแสดงอย่างเคลือบคลุมว่า ได้มีความเสื่อมโทรม เลวทราม หรือผิดร้ายเสียหายในรัฐบาล หรือกระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาลโดยไม่แสดงว่าเป็น เรื่องใด ข้อใด

(5) ข้อความซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความนิยมในลัทธิคอมมิวนิสต์ หรือพอเห็นได้ว่าเป็นกลอุบายของคอมมิวนิสต์ เพื่อก่อกวน หรือบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ

(6) ข้อความซึ่งเป็นเท็จในลักษณะที่อาจทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตกใจ หรือวิตกกังวล หรือเกิดความหวาดกลัว หรือข้อความในลักษณะซึ่งเป็นการปลุกปั่น หรือยุยงให้เกิดความไม่สงบ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือข้อความทำนายในทางที่อาจก่อให้เกิดความวิตกกังวลแก่ประชาชนในโซซัดตาของบ้านเมือง

(7) ข้อความที่ใช้ถ้อยคำหยาบคาย เป็นทางให้เสื่อมเสียศีลธรรมหรือวัฒนธรรมของชาติ

(8) ข้อความซึ่งเป็นความลับของทางราชการ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดักเตือน หรือยึดหนังสือพิมพ์นั้นทำลายเสีย หรือสั่งถอนใบอนุญาตผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้น

ข้อ 3 ผู้ถูกสั่งถอนใบอนุญาตตามข้อ 2 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้ทราบคำสั่งนั้น คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นที่สุด

ข้อ 4 ความในข้อ 1 มิให้ใช้บังคับแก่ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ และเจ้าของหนังสือพิมพ์ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ก่อนประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 27 ตุลาคม 2501

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(75 ร.จ.7 ตอนที่ 85 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2501)

คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 5

เพื่อให้การบริหารราชการของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เพื่อความมั่นคงของชาติ และความผาสุกของประชาชน คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจึงให้สื่อมวลชนทุกประเภท ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ให้หนังสือพิมพ์รายวัน และสิ่งตีพิมพ์ต่อประชาชนอื่น ๆ ที่เสนอข่าวและข้อเขียน แสดงความคิดเห็นทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ หยุดทำการพิมพ์ออกจำหน่ายแจกตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ทั้งนี้จนกว่าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น
2. ให้นิตยสารรายสัปดาห์ และสิ่งตีพิมพ์ต่อประชาชนอื่น ๆ ที่เสนอข้อเขียนและเรื่องประเภทสารคดีและบันเทิงคดี ส่งข้อเขียนและเรื่องต่าง ๆ ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการตรวจสอบข่าวสาร ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ก่อนทำการพิมพ์ออกจำหน่ายแจกตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
3. ให้สถานีวิทยุกระจายเสียงทุกสถานีทั้งที่เป็นของทางราชการและของเอกชนงดรายการประจำของสถานี และให้ถ่ายทอดการกระจายเสียงจากสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยในความควบคุมของกรมประชาสัมพันธ์เท่านั้น
4. ให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ทุกสถานีทั้งที่เป็นของทางราชการและของเอกชนอยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการที่ทางคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินแต่งตั้งขึ้นโดยเฉพาะ
5. เอกสารและสิ่งตีพิมพ์ทุกชนิดซึ่งเสนอข่าวสาร บทความ และข้อเขียนแสดงความคิดเห็นอันส่อไปในทางก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีในชาติหรือชี้นำผู้อ่านให้เกิดความนิยมเลื่อมใสในลัทธิคอมมิวนิสต์ อันจะเป็นการทำลายความมั่นคงของชาติ ไม่ว่าในวิธีทางใด ให้เก็บบริบและทำลายให้หมดสิ้น

ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

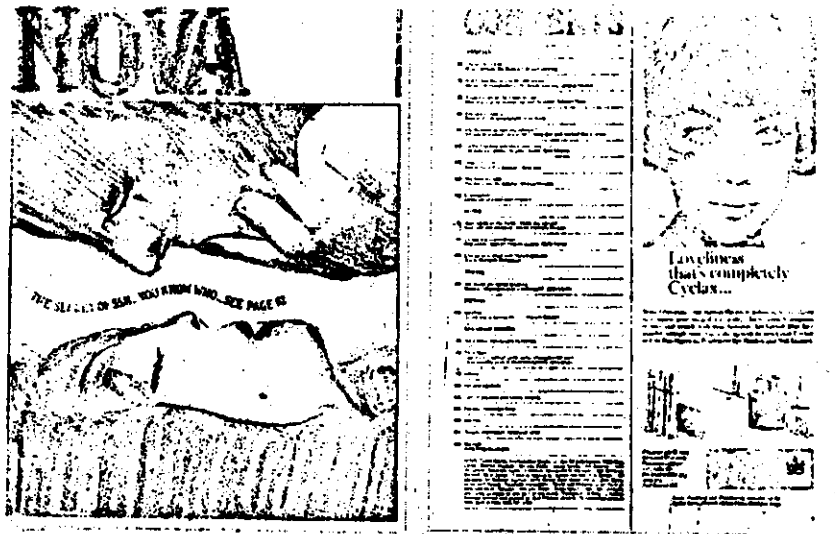
สั่ง ณ วันที่ 6 ตุลาคม พุทธศักราช 2519

พลเรือเอก สวัสดิ์ ชลอยุธยา

หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

(93 ร.จ.15 ตอนที่ 120 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2519)

ความในข้อ 1.2 ถูกยกเลิกโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปฯ ฉบับที่ 42 ความในข้อ 5 ถูกยกเลิกโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปฯ ฉบับที่ 43)

คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ 36

ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 5 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 และคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 10 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2519 ให้นุคคล หรือนิติบุคคลที่ต้องการจะดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวัน และสิ่งตีพิมพ์ต่อประชาชนอื่นๆ ยื่นเรื่องราวต่อคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พิจารณออนุมัติให้เป็นเฉพาะรายนั้น เพื่อให้การยื่นเรื่องราวขออนุญาตมีความสะดวกและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จึงวางข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 คำว่า “หนังสือพิมพ์รายวัน” และ “สิ่งตีพิมพ์ต่อประชาชนอื่นๆ ดังที่บัญญัติไว้ในคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 5 และฉบับที่ 10 ให้หมายความถึง “หนังสือพิมพ์” และ “สิ่งพิมพ์” ตามความหมายที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ตามลำดับ

ข้อ 2 หนังสือพิมพ์และสิ่งตีพิมพ์ที่จะต้องยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ก่อนดำเนินการพิมพ์ออกจำหน่ายจ่ายแจก ได้แก่หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ที่เสนอข่าวหรือข้อเขียนแสดงความคิดเห็นทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเท่านั้น

สำหรับหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ที่เสนอข้อเขียนและเรื่องประเภทสารคดีและบันเทิงคดี ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการพิมพ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์อยู่แล้วได้รับการยกเว้นไม่ต้องยื่นเรื่องราวขออนุญาตดำเนินการพิมพ์ต่อคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน แต่ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติที่ปรากฏตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 20 ข้อ 2

ข้อ 3 สิ่งพิมพ์ที่ไม่ต้องยื่นเรื่องราวขออนุญาตก่อนดำเนินการพิมพ์ได้แก่

- (1) สิ่งพิมพ์ของรัฐบาล
- (2) สิ่งพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีกำหนด
- (3) บัตร ตราสาร แบบพิมพ์ รายงานซึ่งใช้กันตามปกติในการส่วนตัว การ

สังคม การค้า หรือกิจกรรม

(4) หนังสือเรียน แบบเรียน ตำราเรียน วิทยานิพนธ์ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทั้งที่เป็นของหน่วยราชการหรือของเอกชน

ข้อ 2 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดในข้อ 2 ให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องขอฯ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 10 มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่บรรณาธิการหรือเจ้าของหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์ที่ฝ่าฝืน มิให้โฆษณาหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์นั้นต่อไป และจะให้ยึดหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์นั้นทั้งหมดก็ได้

ข้อ 5 ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์กับเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช 2484 ยังคงมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะที่ไม่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับนี้

ให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำสั่งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2519

พลเรือเอก สงัด ชลออยู่

หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

(93 ร.จ.15 ตอนที่ 134 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519)

คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ 42

ตามที่ได้มีคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดินกำหนดให้บุคคลหรือนิติบุคคล ที่ต้องการจะดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันและสิ่งตีพิมพ์ ยื่นเรื่องราวต่อคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน เพื่อพิจารณาอนุมัติให้เป็นการเฉพาะรายนั้น บัดนี้สถานการณ์โดยทั่วไปได้คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น และคณะกรรมการปกครองแผ่นดินพิจารณาเห็นว่า สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิมพ์สิ่งพิมพ์ออกเผยแพร่ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย หัวหน้าคณะกรรมการปกครองแผ่นดินจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) ข้อ 1 และข้อ 2 แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 5 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2515

(2) คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 10 ลงวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2519

(3) คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 20 ลงวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2519

ข้อ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดพิมพ์ โฆษณา หรือจ่ายแจกสิ่งพิมพ์ตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ข้อความหรือรูปภาพซึ่งเป็นการละเมิดต่อพระมหากษัตริย์ หรือเป็นการกล่าวร้ายเสียดสี หมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือเหยียดหยาม พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(2) ข้อความหรือรูปภาพซึ่งเป็นการกล่าวร้ายเสียดสี หรือเหยียดหยามประเทศชาติ หรือปวงชนชาวไทยเป็นส่วนรวม หรือข้อความใดๆ ที่สามารถจะทำให้ต่างชาติเสื่อมความเชื่อถือไว้วางใจในประเทศไทย รัฐบาลไทย หรือคนไทยโดยทั่วไป

(3) ข้อความหรือรูปภาพซึ่งเป็นการกล่าวร้าย เสียดสี หรือเหยียดหยาม รัฐบาลไทย หรือกระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาลอย่างเคลือบคลุม โดยไม่แจ้งให้เห็นว่าได้ทำผิดในเรื่องใด

(5) ข้อความหรือรูปภาพซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความนิยมในลัทธิคอมมิวนิสต์ หรือพอเห็นได้ว่าเป็นกลอุบายของคอมมิวนิสต์ เพื่อก่อวุ่นหรือบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ

(6) ข้อความหรือรูปภาพ หรือการพาดหัวหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นเท็จ หรือในลักษณะที่อาจทำให้ประชาชนเกิดความตื่นตกใจ หรือวิตกกังวลหรือเกิดความหวาดกลัว หรือข้อความในลักษณะซึ่งเป็นการปลุกปั่นหรือยุยงให้เกิดความไม่สงบหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือข้อความทำนายในทางที่อาจก่อให้เกิดความวิตกกังวลแก่ประชาชนในโซดชะตาของบ้านเมือง

(7) ข้อความหรือรูปภาพซึ่งมีลักษณะหยาบคาย หรือลามก หรือทำให้เสื่อมเสียศีลธรรมหรือวัฒนธรรมของชาติ

(8) ข้อความหรือรูปภาพซึ่งเป็นความลับของทางราชการ

ข้อ 3 บุคคลใดจะเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ ต้องยื่นคำร้องขออนุญาตเจ้าพนักงานการพิมพ์ตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ตามแบบพิมพ์ที่กำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานการพิมพ์แล้ว จึงจะดำเนินการได้

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่หนังสือพิมพ์ของทางราชการ

ข้อ 4 ห้ามมิให้หนังสือพิมพ์ใดโฆษณาข้อความหรือลงรูปภาพที่มีลักษณะที่ระบุไว้ตามข้อ 2

ข้อ 5 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 2 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท และให้ศาลสั่งทำลายสิ่งพิมพ์นั้นเสีย

ข้อ 6 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งทำลายหนังสือพิมพ์นั้นเสีย

ข้อ 7 เมื่อปรากฏว่าหนังสือพิมพ์ใดลงโฆษณาข้อความ หรือภาพอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ 4 ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์มีหนังสือเตือน และในกรณีที่น่าจะแก้ไขได้ให้สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้อง

ในกรณีที่เจ้าพนักงานการพิมพ์ได้มีหนังสือเตือนหรือสั่งให้แก้ไขตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏว่าหนังสือพิมพ์นั้นยังโฆษณาข้อความหรือลงรูปภาพอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ 4 ข้างนี้ ไม่ว่าจะเป็นการฝ่าฝืนในเรื่องเดียวกันหรือไม่ หรือไม่แก้ไขตามคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ให้สั่งถอนใบอนุญาตผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้น

ข้อ 8 ผู้ถูกสั่งถอนใบอนุญาตตามข้อ 7 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของ ปลัดกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด

ข้อ 9 ให้ถือว่าบรรดาหนังสือพิมพ์ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาคำร้อง ของบุคคลหรือนิติบุคคล เพื่อดำเนินการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันหรือสิ่งตีพิมพ์ต่อประชาชน อื่นๆ ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 10 ลงวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ.2519 แล้วเป็นหนังสือพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 3 ของคำสั่งฉบับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2519

พลเรือเอก สงัด ชลออยู่

หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

(93 ร.จ.52 ตอนที่ 134 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519)

คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ 43

ตามคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 5 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 ข้อ 5 ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการเก็บรวบรวมและทำลายให้หมดสิ้น ซึ่งเอกสารและสิ่งตีพิมพ์ทุกชนิด ซึ่งเสนอข่าวสาร บทความ และข้อเขียนแสดงความคิดเห็นอันส่อไปในทางก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีในชาติ หรือชี้นำผู้อ่านให้เกิดความนิยมเลื่อมใสในลัทธิคอมมิวนิสต์ อันจะเป็นการทำลายความมั่นคงของชาติ ไม่ว่าในวิธีทางใด และกระทรวงมหาดไทยกำลังดำเนินการตามคำสั่งนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการปกครองแผ่นดินได้พิจารณาเห็นว่าเพื่อให้การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีในบรรดาประชาชนผู้มีเอกสารสิ่งพิมพ์ดังกล่าวไว้ในครอบครองโดยสุจริต หัวหน้าคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกข้อ 5 แห่งคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 5 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2519

ข้อ 2 ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งเอกสารและสิ่งพิมพ์ทุกชนิด ซึ่งเสนอข่าวสาร บทความ และข้อเขียนแสดงความคิดเห็นอันส่อไปในทางก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีในชาติ หรือชี้นำผู้อ่านให้เกิดความนิยมเลื่อมใสในลัทธิคอมมิวนิสต์ หรือให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชน หรือให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดิน ไม่ว่าในวิธีทางใด ทั้งนี้ บรรดาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่เอกสารหรือสิ่งพิมพ์นั้นเป็นของทางราชการ หรือของเจ้าหน้าที่ หรือผู้สอนในกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่ในการให้การศึกษา ในการระงับหรือปราบปรามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ หรือในการป้องกันราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่

ข้อ 3 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 2 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินสองพันบาท และให้ศาลสั่งทำลายเอกสารหรือสิ่งพิมพ์นั้นเสีย

ข้อ 4 ผู้ใดเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดตามข้อ 2 ถ้าได้นำไปมอบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ สถานีตำรวจทุกแห่งในราชอาณาจักร ภายในวันและเวลาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิด

ข้อ 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามคำสั่งฉบับนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานและเจ้าหน้าที่ และออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำสั่งฉบับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2519

พลเรือเอก สงัด ชลออยู่

หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

(93 ร.จ.58 ตอนที่ 134 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519)

